

Březová kůra

měsíčník skautského oddílu TROJKA SHAWNEE ZÁBŘEH

číslo 155 / 15. ročník

Takhle se při florbale umí soustředit budoucí hvězdy.
Více se o výpravě do Sudkova dočtete uvnitř čísla.

TROJKA
SHAWNEE

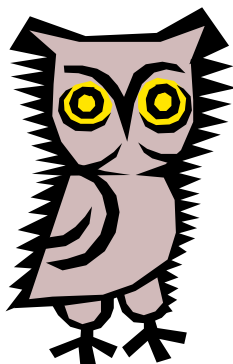
V tomto čísle najdete vše důležité, co se v oddíle Trojka Shawnee událo v měsíci říjnu roku 2003.

Úvodem

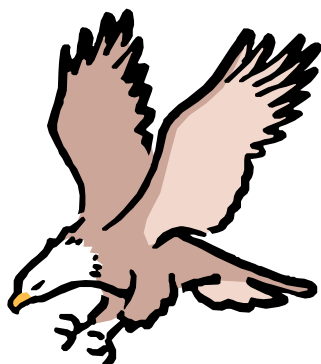
Je začátek listopadu a máme tu druhé číslo našeho časopisu. Hned na úvod se s vámi musím podělit o svoji radost – hned tři lidé dodali šest stránek – MIČKINIKWA, Stopař a Křeček. Takže je jasné, že hlavně díky nim je číslo na světě. Jeden článek však bude zařazen až příště z prostorových důvodů.

Takže zjištěná pozitiva a sociální jistoty se dají shrnout následovně

- Stopař opět napsal téměř čtvrtinu článků do Kůry
- Křeček nezklamal a dodal slíbené a něco navíc
- spolehnou se můžu i na příspěvky od MIČKINIKWY
- oproti minule se o hodně zvedla grafická kvalita příspěvků, jsou i obrázky
- dokonce narostl počet příspěvků, takže zatím Kůra neslábne
- máme i nové přispěvatele
- Cestovatel+Plamen splnil co slíbil a kopírují pro nás 360 stránek měsíčně
- zbytek obstará MIČKINIKWA
- podařilo se rozběhnout redakční radu a tak by měly další příspěvky jen přšet

Na druhou stranu mě poněkud mrzí, že ani napodruhé se nepodařilo většině družin mít zde svou stránku. Pouze dvě družiny tentokrát dodaly to, co jsem od nich žádal, a to jsou Sovy a Káňata. Vzhledem k tomu, že jsou v oddíle čtyři družiny (?), tak mi to připadá trochu málo.

Takže od příště je konec s tolerováním neschopnosti několika jedinců a běda těm, kteří se ani po třech měsících činnosti nerozkývou k napsání

pár řádků.

Tak a teď už k tomuto číslu. Na začátek nám opět prozradí své duševní stavy Degandawida Stopař. Poté si připomenete jak jste dopadli v bodování za měsíc říjen (a někteří i zjistí díky komu tak dopadli) a budou vám nabídnuty body pro listopad, jen se pro ně shýbnout.

Dále se ohlédneme za prázdninovými pracemi na klubovně a poté už vyrazíme do současnosti – čeká nás hodnocení jednotlivých akcí měsíce října, stránka Sov, Káňat, drby z vedení, www stránky, ...

MIČKINIKWA v článku Plusy a mínusy hodnotí práci členů oddílu a vyzývá k dosažení vysokých cílů na letošní Regatě v Bludově. Doufám, že zejména první článek padne na úrodnou půdu.

No a já jsem si dovolil vám předložit text cizojazyčný – překládal jsem text o Indiánech a nabízím jak originál, tak překlad. Pokud k překladu nebudou námitky, tak doufám, že mi za tento počin bude uděleno OP. Tímto dávám světlý příklad (a ten moc často nedávám) vám ostatním, kteří po nějakém tom OP toužíte ale nechcete se moc nadřít. Stačí tak půl den času (to závisí na vaší znalosti Angličtiny, Němčiny, ...) a slovník. Knihu jistě rád zapůjčí například městská knihovna, ale jednodušší bude zeptat se u MIČKINIKWY. Takže s chutí do toho a půl je hotovo!

A nakonec trochu moderní kultury a zábavy. Tradičně nechybí stránka zábavy. Křeček se tentokrát vytáhl a hned šest stránek textu a obrázků nese jeho rukopis.

Chtěl bych taky poděkovat všem, kteří se účastnili minulé redakční rady. Sice jsme skoro nic nevyřešili, ale aspoň jsme se zasmáli. Ne, tak není úplně pravda že jsme nic nevyřešili. Křeček, Mauglí i Cestovatel mi každý slíbil nějaké stránky do tohoto i dalších čísel. Jak svůj závazek splnili, to můžete nyní posoudit sami. Je ale fakt, že Mauglí se mi teď při uzávěrce omlouval, že nesehnal některé materiály. Křeček slíbil pravidelnou Stránku zábavy a něco k tomu, Mauglí „Zajímavosti – Víte, že...“ a Cestovatel etapovku a „možná když bude čas , tak...“ Takže se určitě

máme na co těšit.

Perlička z redakční rady: Někteří členové oddílu se domnívají, že dát příspěvek do Kůry „na disketě“ znamená napsat jej tužkou na štítek diskety.

Důležité údaje:

Pokud budete mít chuť do časopisu přispět, tak do toho. Jen bych chtěl poprosit abyste mi příspěvky dodávali v elektronické formě (Word) a s obrázky. Piště prosím rovnou na stránku formátu A5, okraje 1 cm, dole 2 cm. Písmo Verdana, velikost fontu 8. Okraj dole se trochu zvětšil, neboť se minule stalo, že text „přelezl“ přes zápatí a kryl se s obrázkem, což se některým lidem moc nelíbilo (včetně mě).

Zároveň chci požádat všechny, kteří budou do časopisu přispívat, aby dodržovali stanovené termíny.

Příští redakční rada se koná:	V neděli 23. listopadu v 18.00 na Čilikotu
Uzávěrka příspěvků příštího čísla je:	V neděli 30. listopadu
Příští číslo vyjde:	6. prosince 2003

Tak a teď vzhůru do čtení...

Rendy

Slovo Degandawidy

Tak už za sebou máme dva měsíce fungování v tomto skautském roce a vychází druhé číslo našeho časopisu. Kdo se začel do stránek minulého – zářijového – čísla Březové kůry mohl mít pocit, že v našem oddíle pracuje jen jedna družina a to Vlci. Bylo to samozřejmě tím, že toto číslo BK odráželo lesk skvělých úspěchů, které náš oddíl slavil právě v září a právě díky klukům z rodu Viků a Mauglimu. A možná, že to vás ostatní mrzelo, že na každé druhé stránce se dočítáte o jedné části oddílu, zatímco o ostatních ani zmínka, a že sebe třeba někdo nenašel na žádné fotce. No i mě se po shlédnutí tohoto čísla zdál tento poměr dost nevyvážený, ale...

Upřímně řečeno, já si myslím, že Březová kůra je zrcadlem práce každého z nás. Pokud na žádnou akci nejedu, protože má bratranec prababičky od tety zetě tatínkovy sestřenice zrovna svátek a já musím jet gratulovat, tak pak nemůžu čekat, že budu na nějaké fotce. Naše rodina je celkem rozvětvená, ale za necelých čtrnáct let, co jsem ve skautském oddíle si nepamatuju, že bych vynechal akci kvůli nějaké rodinné oslavě, což u mě budí podezření (spíš jistotu), že některým členům se prostě nechce. To, že se člověku někdy nechce v sobotu ráno brzo vstávat, je pochopitelná věc. Ale pokud má oddíl fungovat, musí se každý prostě donutit. Už proto, že někdo z vedení si pro akci připravil program, možná zařizoval spoustu věcí a taky obětoval čas, který mohl strávit pavalováním se. Ale především jde o to, že skautský oddíl je o tom, že nejsme žádní lenoši, kteří tráví soboty ležením u televize, že i zážitky z obyčejné sobotní akce jsou mnohem pestřejší a lepší než když člověk zůstane doma a že nenechám kamarády v družině na holičkách, když se se mnou počítá - i když se mi třeba ráno nechce do chladného rána.

Už jen zběžný pohled na zářijové bodování prozradí, proč se v minulé BK mluvilo stále jen o jedné skupince lidí. První osmička lidí má stoprocentní docházku, pak následuje trojice, která se objevila alespoň na zahajovačce a zbylou pětiici jsem v září prostě nezahlédl, škoda.

V říjnu už jsme vyměnili oddílové výjezdy po celé Moravě a Slezsku za spíš oddychové akce v Zábřeze nebo jeho blízkém okolí. Scénář se ale zase opakoval. U některých se opět slavil svátek nebo narozeniny, někteří nemohli přijít, protože má přijet teta, která bydlí „až“ na druhém konci Zábřeha. Jiní asi žádné tety nemají, protože byli opět všude. Ach jo, kluci, asi si ani neuvědomujete, jak nás ve vedení mrzí, když má někdo docházku jak noty na buben a kolik času občas strávíme nad rozebíráním pasivity někoho z vás. Proto prosím všechny, koho se týká, zkuste se nad tímto článkem zamyslet.

A ještě jedna věc. Pokud jste si všimli, většina lístků s informacemi k akcím končí připomínkou, že v případě neúčasti čekám řádnou omluvu. Chtěl bych důrazně všechny upozornit, že tuto větu nepíšu pro srandu a týká se to tedy i kluků z rodu Želv. A není-li to nutné, neomlouvajte se tak, že po někom vzkážete, že dnes nepřijdu. Moje telefonní číslo najdete všude možně, takže raději zavolejte. A pokud se někomu nechce volat, protože má strach, že se mi jeho „omluva“ (-výmluva) nebude moc zamlouvat, tak ať raději nevolá, donutí se a na akci normálně přijde. Je to nejjednodušší a nejpříjemnější řešení pro všechny a ještě ušetříte za telefon.

Na konec chci ještě poděkovat všem, kterých se tento článek moc netýká, tedy mají perfektní docházku a myslí na to, jak oddílu a kamarádům v něm pomoci. Ani takových našťestí není málo.

Degandawida Stopař

BODOVÉ MENU V LISTOPADU:

Máme tu slibovanou nabídku bodů pro tento měsíc. Doufám, že si každý něco vybere:

1. Úspěch na uzlařské regatě v Bludově

Za každé umístění ve své kategorii - v každém uzlu, regatě, v doprovodné soutěži (např. lasování,...) nebo jako člen družstva – na stupních vítězů se posypou bodíky. První místo znamená 12 bodů, druhé 8 bodů a třetí čtyři body. Ti nejlepší a nejpracovitější si tady můžou opravdu hodně polepsit a teoreticky tak získat i stovku bodů. Tak doufám, že všichni máknou a při večerním sezení u televize se bude u všech Šavanů žmoulat v ruce uzlovačka a trénovat!

2. Účast na dobrovolných akcích

Tento měsíc se to týká florbalu a Akce Chameleon. Za každou je pro účastníka nachytáno 15 bodů do Javorové nažky.

3. Uzlování

Tohle se tak trošku týká 1. bodu. Protože se mi doneslo, že rod Viků by se měl zabývat problematikou uzlů. Takže kdo si v listopadu splní nějaké orlí pero nebo odborku na téma uzly, dostane mimo obvyklou taxu ještě desetibodovou prémie za každé OP nebo odborku. To platí pro kluky z rodu Viků a Mauglího. Pro ostatní platí navíc, že obdrží deset bodů, jestliže mi v listopadu ukážou, že umí uvázat osm dalších uzlů mimo šestici základních.

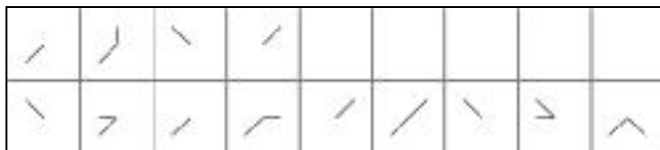
4. Hádanka

Přemístěte pouze dvě zápalky, aby vznikla správná rovnice

Kdo mi do konce listopadu předvede správné řešení, dostane za každé 10 bodů do Javorové nažky. Jsou dvě možná řešení.

5. Semafor

Primitivní věc. 5 bodů za vyluštění tohoto semaforu do konce listopadu!!

Pomoc klubovně

Měsíc Srpen je tradičně ve znamení brigád, které pomáhají vylepšit stav klubovny. Klubovna se nachází ve starším domě, který potřebuje každý rok trošičku popravit. Za to, jaké útočiště klubovna představuje pro každého člena, by se měl každý nad sebou zamyslet, jak se letos zasadil o pomoc a udržení stavu klubovny.

Prvním hlavním úkolem byla výměna a rekonstrukce stávajícího plotu kolem klubovny, který spíše pro okrasu byl pro ostudu a dal by se přirovnat k hladové zdi.

Druhým velkým úkolem byla venkovní fasáda, respektive její nátěr, aby naše klubovna zazářila a bylo vidět i z venku, že se na klubovně pracuje a není nám jedno jak vypadá.

Práce rozjel Mičkinikwa, který již prvního srpna podal klubovně pomocnou ruku a rozjel úkol číslo dvě natření venkovní fasády. První úkol jsme rozjeli již v dubnu, kdy jsme z pily dovezli desky na plot a uskladnili je u paní Vítkové, za což jí patří velký dík. Rekonstrukce plotu je pro jednoho člověka velkým soustem a tak byla rozdělena na jednotlivé etapy.

První etapu rozjel opět Mičkinikwa, který za pomoci pana Winda a nemalé pomoci paní Vítkové a Stoklasové nařezal desky na plot a proložil je, aby přebytečná vlhkost ze dřeva odešla.

Druhá etapa byla ve znamení bourání. Musel se odstranit starý plot ⇒ vyloučky se jednotlivé desky a příčky, konstrukce se zbavila rzi a celá zídka se v horní části řádně zametla. Na této etapě se podíleli Škvarek, Provaz, Plamínek, Dráček a Brouček.

Třetí etapa = svářečské práce. Navařily se úhelníky na stávající konstrukci, tak aby se mohly šrouby přichytit příčky ve spodní části plotu.

Čtvrtá etapa = směla a pech. Rendy, Wablautanaga a Veronika dovezli hoblovku ze Sudkova, kterou zapůjčila rodina Fornůskova. Po příjezdu na klubovnu se vyrazilo pro první várku desek a když jsme začali hoblovat, dorazili další členové Michal z Leštiny, Mauglí, Tarzan, Netopýr, Běďa, Ječmínek. Veronika se zvesela chopila štětce a natírala základní barvou kovovou kostru, Rendy a Wablautanaga hoblovali desky, u dalších věrek Rendyho nahradil Michal. Tarzan s Netopýrem a Ječmínek natírali boční plochy desek, které by se jinak natřit nemohly a Běďa započal s úklidem a potom stápl hloblíny, které se pomalu vršily. Když byly desky ohoblovány, všichni jsme si oddechli. Den skončil a hodnotili jsme: problémy s autem a strojem na hoblování o kterých jste se mohli dočíst minule. Někteří své úsilí přehnali a tak chvilkami byli barevnější než plot, ale ředidlo opět vracelo hodnoty.

Pátá etapa = díky za vynález elektrického šroubováku. Šroubovaly se jednotlivé desky a natíraly jednotlivé hlavní plochy. Šroubení začala dvojce Rendy a Ječmínek. Tuto dvojici vystřídala dvojce Wablautanaga a Stopař a potom Stopaře nahradila jedna ze starých pák Dejmal. Další dny pak plot našroubovala dvojce Stopař, Wablautanaga. Na natírání hlavních ploch se podíleli: Veronika, Mičím, Wablautanaga, Brouček, Mičkinikwa, Stopař. Když byly skoro všechny desky natřeny, na horní hrany se narazil plech. Poslední dvě zmiňované operace se nepodařilo dotáhnout do konce. Plechy neměly dostatečnou drážku a tak se musely dodatečně opravovat a plot není zcela natřený z vnitřní části.

Šestá etapa = smeták a lopata přítel nejuvěrnější. Tato etapa probíhala koncem měsíce září až byl plot skoro hotov. Musely se uklidit větve od stromu, který spadl na vedlejší stavení, přeskldat kůlna a uklidit krajinky, které v dřevníku zůstaly od tábora. Práce to byla náročná, ale maminky (paní Vítková a Špačková) se jí zhostili povitivě.

Závěrem přichází zhodnocení celé rekonstrukce plotu:

Akci se podařilo zvládnout před návštěvním dnem na klubovně. Do akce se zapojil skoro každý člen kmene a odpracované hodiny a dny jsou uvedeny v tabulce. Berte tyto hodnoty jako orientační. Opět se ukazuje, že pokud člověk nepostrkuje jednotlivé členy a neřekne jim, tak samostatná iniciativa rovná se nule, i když se na klubovně v srpnu pracuje každým rokem. Smutné na tom je, že skoro každý má doma pevnou linku a většina členů má mobilní pojiťko. Na akcích si s ním mnohdy hrají ale zavolat asi neumí. Všichni jsme o rok zestárlí a když mnozí na sněmeh mluvíli o pomoci klubovně, vypadalo to, že se blýská na lepší časy, ale počet odpracovaných hodin tvořil jen 38 % oproti roku 2002 a to je značný skok nemyslíte?

Celkový počet odpracovaných hodin:

rok	2002	2003
jednotka	hod:min:s	hod:min:s
počet hodin	372:10:00	141:40:00

Jméno / rok	HODINY			DNY		
	2003	2002	rozdíl	2003	2002	rozdíl
Stopař	1:30:00	10:30:00	9:00:00	1	4	-3
Rendy	7:30:00	10:30:00	3:00:00	2	3	-1
Mičkinikwa	32:55:00	54:15:00	21:20:00	17	17	0
Michal	9:00:00	9:50:00	0:50:00	3	3	0
Mlčím	2:00:00	10:10:00	8:10:00	2	5	-3
Wablautanaga	25:00:00	77:45:00	52:45:00	7	16	-9
Mauglí	8:00:00	16:15:00	8:15:00	3	7	-4
Tarzan	11:30:00	36:15:00	24:45:00	6	12	-6
Netopýr	6:00:00	30:50:00	24:50:00	4	10	-6
Ječmínek	4:15:00	2:30:00	1:45:00	1	1	0
Škvarek	2:15:00	4:00:00	1:45:00	2	3	-1
Provaz	2:15:00	5:00:00	2:45:00	2	3	-1
Běda	5:00:00	10:50:00	5:50:00	3	6	-3
Brouček	1:30:00	4:15:00	2:45:00	1	2	-1
Cestovatel	0:00:00	2:00:00	2:00:00	0	1	-1
Plamínek	0:45:00	2:00:00	1:15:00	1	1	0
Dráček	0:45:00	7:30:00	6:45:00	1	3	-2
p. Vítková	2:30:00					
p. Stoklasová	2:00:00					
p. Wind	3:30:00					
Míša	2:00:00	2:00:00	0:00:00	1	1	0
Veronika	6:30:00	2:00:00	4:30:00	2	1	1
Sběratel	2:30:00	12:00:00	9:30:00	1	5	-4
Křeček	0:00:00	9:15:00	9:15:00	1	4	-3
Dejmal	2:30:00	0:30:00	2:00:00	1	1	0
Více hodin oproti roku 2002						
Méně hodin oproti roku 2002						

Wablautanaga

ODDÍLOVÁ SCHŮZKA - ZAHAJOVAČKA 3. 10. 2003

V pátek, 3. 10. 2003, jsme se sešli na klubovně, abychom zahájili oddílovou činnost v dalším měsíci toho roku – tedy v říjnu. Klasicky perfektní byla docházka u Viků, u Káňat a Sov tu klasicky tak slavné nebylo. Hned zkraje jsme začali zpěvem, ačkoliv to nám moc nešlo, snad se ještě zlepšíme, máme na čem pracovat. Potom přišla na řadu série různých her a soutěží. Protože ze Sov tu byl jen Mona a Krvák, rozdělil se celý oddíl (včetně

Želv) do dvou skupin, které bojovaly proti sobě. Mezitím jsme opět zazpívali nějakou tu písničku a v režii Mičkinikwi proběhla soutěž ve znalostech rostlinek. Celkově vyšli ze všech klání této zahajovačky borci z rodu VIKŮ a na ně nabalená část oddílu, za což si taky připsou bodíky do Javorové nažky. Vyvrcholením této schůzky bylo ale vyhlášení oddílového bodování za měsíc září. V něm byl jednoznačně nejúspěšnější Ječmínek z Viků a toto bodování samozřejmě každý mohl vidět v minulém čísle Březové kůry nebo na našich internetových stránkách. Na závěr jsme se také

ještě stihli naučit novou písničku – „Příšeru“, tak doufám, že si z toho ještě někdo něco pamatuje. Akci jsme ukončili asi po dvou hodinách kmenovou lelewatikou.

Ječmínek z Viků a toto každý mohl vidět kůry nebo na našich závěr jsme se také

Degandawida Stopař

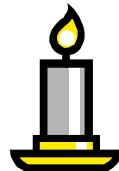
ZAHAJOVAČKA MĚSÍCE LISTOPADU 31. 10. 2003

Poněkud netradičně, a to poslední den předcházejícího měsíce - 31. 10. 2003, se na klubovně konala tradiční zahajovačka měsíce listopadu. Dostavily se Sovy, Vlci i Káňata včetně některých Koníků. V klubovně jsme si zahráli dvě hry, myslím že více se povedla ta druhá, a to určování cizích jazyků. Nejlepší jazykozpytec se ukázal být Mauglí, který určil za pomoci Šmodrcha jedenáct ze třinácti cizích řečí. Po vyhlášení výsledků se přistoupilo k bodování měsíce října. Zde triumfovaly Sovy, konkrétně Krvák a Mona. Ti také jako jediní měli 100% docházky za uplynulý měsíc.

Poté následoval přesun na hřbitov, kde jsme uctili památku zesnulých. MIČKINIKWA nás stručně seznámil s některými významnými lidmi zábřežského skautingu a u jejich hrobů jsme postáli a zapálili svíčky. Stejně tak jsme učinili i u hrobu našeho člena Agitana. Okolo šesté jsme se v tichosti rozešli.

Negativním jevem této akce bylo neustálé hlasité vyrušování u některých starších členů. Je sice hezké, že si stěžujete na problémy s kázní v družině, ale když pak sami dáváte takový příklad tak co čekáte?

Rendy

VÝPRAVA DO SUDKOVA 11. 10. 2003

Tak namísto velkolepého zakončení ŠDL jsme si udělali takovou vlastní malou akci, aby se náš oddíl zase sešel a tentokrát do Sudkova, abych to jednou i já neměl tak daleko. Kvůli nedobrému spojení z Leštiny jsme se sešli v Sudkově až kolem jedné hodiny odpoledne. Celkem nás bylo 16 a hned jsme vyrazily do lesa. Cesta netrvalo dlouho, za chvíli jsme byli na louce a v její těsné blízkosti si rody začaly kuchtit oběd. Příprava byla všelijaká, ale co musím ocenit, byla mimořádná rychlost (i když vůbec

nechápu, jak se to s naším přístupem mohlo povést, protože...); s tábornickou estetikou a dovednostmi už to skřípalo víc. Tady ještě máme co trénovat. Tak například nikdo neměl sekeru a o výrobu závěsu na kotlík se pokusili jenom Vlci až po mych několika důrazných domluvách. Navíc od třetí družiny ve finále SZ bych čekal víc než jen polévku z pytlíka, ale zachránil to aspoň Netopyr svými palačinkami (z Nėti něco v kuchařském světě jednou bude!!). Ohniště Sov a Káňat bylo místy spíš k pláči, ale oběd na něm se povedl

solidně. Kluci z Káňata si připravili smažený sýr a hranolky nebo brambory. Vida, co všechno se dá v lese připravit, i když je fakt, že většinu si přinesli z domu. Celkem dobře odpovídalo mé představě o slovu „vaření“ počínání Sov. I když jejich příprava byla ze všech nejnáročnější, došlo i na loupání a vaření brambor, jejich guláš byl perfektní a do stanoveného limitu na vaření oběda (jedna hodina) se taky s přehledem vlezly. Stejně si ale ještě dovolím malou poznámku a zahraju si na „příručku pro táborníky – zelenáče“. Panstvo, kvalitní závěs na kotlík není věc, která nás má zdržet nebo obtěžovat. Je to užitečná konstrukce, díky níž předcházíme situacím, kdy jeden nebo dva nešťastníci slzí nad ohněm zatímco kotlík nesnesitelně pálí, zamezujeme tragédiím typu vylitá polévka a celkově si zpoklidníme průběh celého procesu vaření, což může někdy ústit v úplnou tábornickou idylu. Jak jsem ale viděl, někteří mají rádi adrenalin. I při vaření...

Po obědě jsme si krátce zahráli hru hututu a po ní už následovala etapovka. Myslím, že šlo o vůbec první etapu letošního roku, takže jsme byli svědky zahájení bojů, které skončí až někdy za devět měsíců na letním táboře. Musím rozhodně pochválit kluky za Želv – Tarzana a hlavně Cestovatele, protože nic nenechali náhodě a celá etapa byla perfektně připravená. Dobrá legenda, dobrá zábava a Cestovatel se legendě hry přiblížil i svým kostýmem. Doufám, že to takhle bude pokračovat a že všichni se zapojí do etapovky hned od začátku a budou bojovat co to dá, aby nikdo neoslaboval svoje spolubojovníky. Hoši makejte!!

Pak už jsme sbalili svoje věci, zahladili jsme ohniště a vyrazili zpátky do vesnice, kde jsme měli od čtvrté hodiny zmluvenou tělocvičnu v místní škole. Čekal nás tradiční florbal. Hned na začátku jsme se rozdělili do čtyř týmů po čtyřech a v šestiminutových

zápasech se ukázalo, že nejvíc talentu se nachází v týmu Mlčim, Mauglí, Vik a Leoš. Byli jsme teprve v půlce času, takže jsme přerozdělili týmy a hrálo se od znova. Opět proběhly tuhé boje, ale jediný, kdo se radoval podruhé byl Mauglí a s ním tentokrát ještě Tarzan, Netopýr a Sběratel. Všichni, co se ocitli ve vítězném družstvo, byli taky bodově ohodnoceni. Ještě bych k našemu florbalu chtěl podotknout, že jsem měl pocit, že je na co koukat a už to nepřipomíná ty krvelačné řežby z počátku, kdy někteří nevěděli, za který konec se hokejka vlastně drží. Opravdu se mi zdálo, že někteří se hodně zlepšili a

je jedině škoda, že letos se na Uzlařské regatě v Bludově nebude konat také turnaj ve florbale, protože bychom určitě měli velkou šanci minimálně zopakovat loňský skvělý výsledek (1. a 4. místo). Doufejme, že se během podzimu podaří uskutečnit pár florbalových dýchánek pro příznivce, tak jak je to v plánu.

To už ale bylo úplně vše. Po závěrečném nástupu jsme se rozešli na vlak nebo prostě domů. Snad jenom poznámka, že na této akci vyšlo zářijové číslo Březové kůry.

Degandawida Stopař

Bitva u Kai

18.10.2003

V Zábřeze jsme se sešli spolu s kluky z oddílu Stopaři, kteří s námi šli vybojovat již tradiční podnik, jakým tato bitva je. Celkem spolu se Stopaři nás bylo kolem 22.

Přesunuli jsme se kolem deváté hodiny na Račici ke včelínu, kde bylo zahájení akce a chvíle na osvěžení historie bitvy, kterou jsme se snažili co nejlépe napodobit aspoň co do válcících stran. Můžu říci že se zde sešla pěkná sbírka štítů všech možných velikostí, barev a provedení. Nejvíce mě zaujal štít Netopyřův snad proto, jelikož se mu během bitvy rozpůlil a já mohlo jeho upadlého kusu využít. Sám jsem štít totiž neměl.

Bitvu jsme zahájili po chvilce přípravy pevností, jenž se tyčily v lese jako dílo pomateného architekta. První a další bitvy skončily velice brzy, jelikož se podařilo „zabít“ nepřátelského vůdce.

V tomto případě šamana, došlo tedy ke změně pravidel.

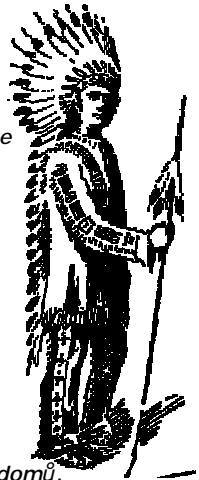
Vůdcové byly zrušeni, hrálo se tedy pouze na vlajky.

Hrálo se velmi aktivně, někdy až moc. Tento jev přivedl několik bojovníků z party bělošské skupiny k definitivnímu blokování, kdy byli nuceni zůstat na nepřátelském území zhruba půl hodiny a to dvakrát.

Než se mohli znovu zapojit do skupiny, došlo k ukončení hry.

V přestávce jsme se najedli a nejen to, několik členů vlezlo do sudu, který se s nimi začal kutálet což jim přivedlo nepříjemné třesnutí hlavy. I přesto jsme však pokračovali v bitvě, v níž vyhráli Indiáni oproti historii, kdy prohráli. Následovala střelba ze vzduchovek, jenž si vyzkoušeli snad všichni. Jelikož se blížil čas ukončení naší akce, odešli jsme domů.

Tato akce vznikla po vedením Michala a Mičima.

Sovy

Určitě nevíte nic o tom jak probíhají rodové schůzky v Leštině , tak tedy slyšte:

Schůzky máme každý pátek od pěti hodin do půl sedmé. Rodovku vede normálně Krvák až do příchodu Michala , který přichází zhruba okolo půl šesté.

Tehdy převezme otěže opičího pavilonu on a vede schůzku až do konce.

Jak jste si všimli je tento způsob snad jedině možný v tom aby zabránil ukrutnostem jež se dějí normálně v průběhu schůzky. Máme zatím pár členů jejichž počet na rodovce neustále kolísá, ještě totiž nebyli všichni pospolu.

Mezi členy se řadí tyto osůbky:

Krvák (až velice průbojný, ale časem se tato skutečnost lepší)

Mona (zdá se mi poslední dobou živelnější než jeho bratr Krvák)

Vlk (s každým táhne za jeden provaz ať je to cokoliv, sám se ovšem prosazuje v začínající kariéře kaskadéra)

Leopard (zatím jsem neměl moc příležitostí jej moc osobně poznat , ale působí dojmem pohodového kluka, kterého jen tak něco nerozhází)

Čipera (s jeho docházkou to není moc slavné, ale všichni doufají v její zlepšení a tím v zpříjemnění našich schůzek)

Michal

Družinová stránka – Káňata

Po prázdninách jsme se jako všechny ostatní družiny sešli v novém složení a to Mauglí, Běďa, Sběratel, Škvarek, Provaz, Šmodrch. Přítomnost prvních schůzek se k nám přidali nováčci Tomáš, Leoš a Mates, takže máme celkem osm členů. Naše schůzky jsou ve středu od půl páté.

Program našich schůzek: zpívání písní, čtení pohádek, vyprávění příběhů, ukázky z divadla, uzlování a řezy, poznávání stromů a květin, učení nových uzlů a už jsme udělali rekordy na uzlování.

Na naší nástěnce jsou zobrazeny výsledky bodování za poslední období. Vítěz bodování, který získal nejvíce bodů, je Mauglí. Gratulujeme mu a těšíme se na další dobrou práci.

Bodování družiny

1. Běďa
2. Provaz
3. Škvarek
4. Tomáš
5. Šmodrch
6. Sběratel
7. Leoš
8. Mates

Vítěz bodování za říjen je Mauglí. Gratulujeme mu a těšíme se na celý rok získá nejvíce bodů. Gratulujeme mu a těšíme se na další dobrou práci.

Kdo si tuto stránku z družiny Káňata přečte, získá 5 bodů. Každý deník získá 35 bodů do družinového bodování!!!
Platí, že rychlejší vyhrává.

Mauglí

Schůzky Koníků

Uplynul další měsíc a v naší družině se toho moc nezměnilo. Roman pořád zlobí, Adam stále chodí pozdě a konečně oba Hošci si stále přehazují mezi sebou role svatouška a d'áblíka. Něco se ale přece jenom změnilo. Začali jsme hrát etapovou hru, a tak jsem zvědav, jak dlouho ji budeme hrát. Nechám se překvapit. Ta prosba z minulé kůry stále platí, pokud přijdete na nějakou hru, která by všechny bavila, tak mi ji laskavě sdělte, jinak se asi zblázníme z věčného vymýšlení her. Hráť pořád dokola Zajíce, Hoňku a podobně také není ideální, ale co nám jiného zbyvá. Když už teď těžko zvládneme tu naši sebranku, jak to bude vypadat, když přibereme pár nováčků? Ale my si věříme, my to zvládneme!

Také k nám na rodovky často chodí Netopýr a dělá binec jak všichni Koníci dohromady. Kdyby místo něj přišel nějaký nováček, vůbec bych se nezlobil. Nu, s počtem členů jsou vždy potíže, jak chcete něco dělat ve třech (dva rádci a člen). Doufám, že se to postupně spraví.

Cestovatel

Mýty: část třetí

Váš výcvik se chýlí ke konci a blíž a blíž se blíží otázka „Co pak?“ Teď by jste potřebovali zbraně a možná co nejlepší. To se lehce řekne, koupit zbraně, ale kde na ně vzít? Poctivou prací by jste na ně vydělávali 500let. Tak co teda? Krást je pod vaší úroveň a mohli by vás chytit. Až vás upoutala cedule u Arény:

Velké Dalarnské hry

1.den Větrencé

Od rána na vás bude čekat mnoho her, ve kterých se ukáže, kdo je nejlepší. Tak se přihlaste a vyhraje titul Ocelový muž!!!!

Peněžité ohodnocení zajištěno.

(případné dotazy neodpovídám!)

(Tímto bych chtěl na vás apelovat, abyste si začali vyrábět zbraně. Výrobu nepodceňte, protože tato etapa bude ohodnocena dosti vysokými částkami. Zbraně si vyrábějete podle povolání (k čemu by byl meč mágovi?) a samozřejmě polstrované (aspoň centimetr molitanu). Nepolstrované zbraně budou

mít odměny mnohem nižší! Na výrobu máte čas do Vánoc, ale už by jste měli začít.) (S dlouhým mečem se lépe bojuje, ale komu by se chtělo nosit ho na takové BVÚ nebo podobně.)

Cestovatel

A	U	T	O	B	U	S	J	E	Š	T	Ě	R	K	A	E	L	J	A	N
N	O	A	L	H	I	O	S	M	I	Č	K	A	A	R	Z	L	A	T	O
D	S	B	O	P	I	C	E	D	F	N	Á	R	O	D	H	O	S	E	L
U	T	U	M	Y	Š	E	V	Z	U	B	Y	Y	B	O	J	U	R	L	U
L	Y	L	O	P	A	T	A	U	I	B	Á	B	A	M	O	S	T	E	K
K	G	E	U	Š	I	T	G	Z	I	P	K	A	N	E	J	G	U	M	A
A	R	S	C	D	V	A	N	A	C	R	U	D	K	Č	E	P	I	C	E
V	Í	T	R	R	A	T	A	N	N	A	Ř	O	U	E	V	I	Č	K	A
E	M	I	L	M	N	U	L	A	K	V	E	P	Ř	K	L	J	A	R	O
V	L	K	S	A	K	O	L	O	T	O	Č	I	R	E	N	A	S	U	L
E	R	O	P	M	A	Š	L	E	I	P	O	S	T	E	L	M	O	Č	I
R	E	T	S	I	Š	A	Y	S	N	Ě	Ž	E	N	K	A	O	P	I	S
K	O	L	O	N	E	Š	I	Š	K	A	T	K	Á	I	V	R	I	Ú	L
A	L	Í	K	K	L	E	M	P	R	Á	C	E	V	K	I	Č	S	I	U
X	Ž	Á	K	A	K	K	Z	Í	S	N	Ě	H	Y	A	C	E	P	Í	N
M	I	K	I	N	A	E	U	N	O	S	P	H	K	M	E	Č	E	N	Í
A	Č	E	L	O	P	A	R	A	P	L	Í	Č	K	O	P	A	M	E	Č
S	K	M	O	D	R	O	O	Č	K	O	X	K	A	P	E	S	N	Í	K
T	A	L	Í	Ř	E	K	A	O	S	T	R	A	V	A	S	Y	Q	F	O

Osmisměrka

ANNA
 AUTOBUS
 LUK
 NÁVYK
 ČASOPIS
 OSEL
 POSTEL
 PRÁCE
 KUŘE
 ČELO
 KAPESNÍK
 OSTRAVA
 ZLATO
 DOMOČEK
 ZIP
 VLK

VEVERKA
 SŮL
 MIKINA
 ZUBY
 ČASY
 ŮL
 VANA
 EVIČKA
 OSMIČKA
 KOLO
 ŠPÍNA
 BÁBA
 IVANKA
 JAN
 VÍTR
 TIKOT

DOPIS
 TIKOT
 SNĚHY
 KOLOTOČ
 AZOR
 ŽÁK
 OČI
 MAMINKA
 LOPATA
 EMIL
 LAVICE
 LŽIČKA
 KAPR
 NÁROD
 SNĚŽENKA
 ANDULKA

ALÍK
 ŠAŠEK
 SLUNÍČKO
 TALÍŘEK
 OLOMOUC
 MOSTEK
 ČEPICE
 GUMA
 NOS
 OPICE
 ZUZANA
 MAŠLE
 OPIS
 MAST
 MODROOČKO
 PARAPLÍČKO

VEPŘ
 PEŠ
 MEČ
 MORČE
 RYBA
 MYŠ
 KAŠEL
 RET
 UŠI
 JEŠTĚRKA
 TABULE
 CEPÍN
 TYGR
 JARO
 NULA
 MEČENÍ

II. narozeniny našich www stránek

www.skaut.cz/shawnee

Kdo ještě někde vyhrabe právě rok starou Březovou kůru, objeví na jejich stránkách blahopřání k I. narozeninám. Ano, právě 18. 11. 2001 mohli internetoví surfaři z Austrálie, USA, Japonska, Chile, Zábřeha a Leštiny poprvé obdivovat náš oddíl i na internetu. No, letí to a dnes už mají stránky na svém kontě kolem 1800 návštěv. Není to moc, ale počet návštěv se zvyšuje. Během druhého roku jejich fungování zaznamenaly o 400 hostů víc než v tom prvním, takže doufám, že tento počet bude i dál narůstat.

Předpokládám, že už každý ze Šavanů naše stránky objevil, ale pro jistotu, tady udělám trochu reklamy... Na

stránkách momentálně najdete všechno důležité, co se týká chodu oddílu. Tedy měly by tam být vždy čerstvé informace o bližící se akci, včetně plánu akcí na nejbližší období. Dál tam najdete kontakty, telefonní čísla nebo maily na všechny z vedení a většinu členů a samozřejmě další informace o nich a jejich fotky. Taky je tam vše co se událo. Mimo historie oddílu jsou to výsledky bodování od posledního měsíce až do roku 1999. Samozřejmě nechybí Slavné třináctky a výsledky Akce šípek z posledních let. Rozsáhlou sekci našich stránek je oddílový fotoarchiv, kde najdete stovky fotek. Nejstarší jsou z roku 1995, ale drtivá většina fotek je z posledních let a jen z letošního podzimu jich tam je hodně přes padesát.

Je zde ale spousta dalších věcí, od ŠDL až po obrázky z minulých etapovky. Navíc se snažím v novinkách na úvodní straně pravidelně informovat o tom, co se kde právě šustlo. Stránky mají ale i spoustu chyb a nedostatků. Doufám, že se nám společně (především díky aktivitě KřečkaJ) podaří i tyhle nedostatky odstraňovat a taky, že se všichni na stránky občas kouknete, na nové fotky a co je nového.

Degandawida Stopař

Co se děje ve vedení???

- po zhodnocení letošní Akce šípek jsem došli k neradostným číslům. Zhruba polovina oddílu, především mladší kluci nespĺnily limit 10 kg a ostatní tak pracovali na tyto lenochy. Kluci, zamyslete se nad sebou!!!
- byvalí členové a starší kluci začali pod vedením Sokola pracovat na brožuře o historii našeho kmene. Mělo by jít o obsáhlou publikaci zahrnující všechny období fungování našeho oddílu a velkou spoustu dalších informací, tabulek, fotek, vzpomínek atd.
- na příští měsíce se v BK chystá zajímavá a veselá soutěž pro vás všechny.

Degandawida Stopař

WOODLAND WARRIOR 1745-1795

Ready for battle, many warriors were armed in their own unique fashion. From the Seneca, Cayhuga, Delaware, Miami and Shawnee, to the Ojibwa, Ottawa, Menominee and Potawatomi of the northern lakes, the warriors gained strength and spiritual enlightenment from their adornment. They also used the garrish embellishments to show the spirits that they honored them as they risked their lives on Mother Earth for what each believed in.

HAIR - Long hair was not the fashion. Clipped or plucked hair often left the warrior with strands of hair standing on the crown of his head, with other strands long and braided dangling free. Still other hair locks were wrapped with quills forcing them to stand up

EAR BOBS - Silver cones were worn on each ear

FACE PAINT - Staggering black or vermilion lines were often added to the whole effect of a warrior's preparation for battle

NECKLACE - Medicine bag fastened around the neck contained herbs and charms to aid in the warrior's quest; past accomplishments in the hunt are shown off when a warrior dons a bear claw or badger claw necklace; often warriors are given peace medals when signing treaties and show them off when engaging the enemy in battle

ARM BANDS - Bands of highly polished and engraved silver often adorn upper arms of the warriors

EDGE BEAD SASH - Often attached to hunting bags, quivers and powder horns

FINGER-WOVEN SASH - Worn around the waist and tied on one side

HUNTING BAG - Wool or skin bag decorated with braid, edge beads and quills

BREECHCLOUT - Primarily a masculine garment, this consists of a 12" wide piece of cloth up to 54" long passing between the legs and held in place at the waist with a leather thong

LEGGINGS - Warriors and sama courier du bois, traders and militia dressed in "Indian-style" and often wore skin leggings for battle and hunting up until the beginning of the 19th century. These were held in place with fingerwoven garters just under the knee

MOCCASINS - Rather plain single piece, center seam moccasins with simple braid around the flap edge were more practical for battle

LESNÍ VÁLEČNÍK 1745-1795

Při přípravě na bitvu, mnoho válečníků se vyzbrojovalo a připravovalo svým vlastním způsobem, používající vlastních ozdob. Válečníci kmenů jako Seneca, Cayhuga, Delaware, Miami a Shawnee, nebo Ojibwa, Ottawa, Menominee a Potawatomi u severních jezer čerpali sílu a duchovní osvícení ze svých ozdob. Svoje ozdoby používali také k zobrazení duchů ve které věřili, díky kterým získali slávu a čest, když nasazovali své životy na Matce Zemi.

VLASY – Dlouhé vlasy nebyly módou. Vlasy byly sepnuté nebo vyškubané, což vytvářelo na hlavě pramínky stojatých vlasů na temeni, společně s dalšími dlouhými pramínky, které byly spletené a visely volně. Další chomáčky vlasů byly zabaleny společně s peřím, které zajišťovalo, že vlasy budou stát.

NAUSNICE – V každém uchu byly stříbrné kužely

MALOVÁNÍ OBLIČEJE – Zastrahující černé nebo do červena vybarvené čáry vždy tvořily doplněk bojovníkovy přípravy na bitvu.

NÁHRDELNÍK – Léčivý váček připevněný okolo krku obsahoval bylinky, a kouzla na podporu válečnickova snažení; po skončení lovu jsou vytazeny když válečník získá medvědí pařát nebo náhrdelník z jezevčích zubů. Často jsou válečníkům dávány mirová vyznamenání když dojednájí podmínky a také je vyzdvihují když bojují s nepřítelem v bitvě

RAMENNÍ PÁSEK – pásy z vysoce lesklého stříbra s vyrytými znaky často zdobily nadloktí bojovníků

KORÁLKOVANÁ ŠERPA – Často připevněná k loveckým vakům, toulci a rohům se střelným prachem

RUČNĚ TKANÁ ŠERPA – Nošena kolem pasu a přivazána na jedné straně

LOVECKÝ VAK – Vlněný nebo kožený vak zdobený stužkou, hranatými korálky a peřím

BEDERNÍ PÁS – Původně mužské oblečení. Skládá se z dvanáct palců širokého kusu látky dlouhého alespoň 54 palců umístěného mezi stehny a dále z koženého řemenu z vydláhané kůže omotaného kolem pasu, jenž držel bederní pás

LEGGINY – Válečníci a někteří courier du bois, koloniální obchodníci, milicionáři a další oblečení v Indiánském stylu nosili kožené legginy do bitvy, nebo třeba i na lov, a to až do začátku 19. století. Legginy držely na místě pomocí ručně tkaných podvazků uvázaných těsně pod koleny.

MOKASÍNY – Nejčastěji rovný jednoduchý střih, střední šev s jednoduchým lemem až okolo okraje klop, což bylo do praktické pro použití v bitvě

Multikust

Toto bude nová rubrika Březové kůry, která bude o aktuálních kulturních záležitostech (filmy, počítače, rozhovory, médiích, ...). Volně tak navazuje na Invex, který už někdy vyšel. Na závěr úvodu malá poznámka: Multikust = multikulturní strana.

Pán Prstenů: Dvě věže

Tentokrát jsem se rozhodl zabrousit do jiného tématu kulturního světa a tím bude menší zhodnocení Pána Prstenů: Dvě věže. Premiéra byla již sice před nějakou dobou, ale závěrečná část trilogie se blíží, tak abyste nezapomněli. Věřte tomu, nebo ne, ale tenhle film patřil pro mne mezi ty očekávané i když nejsem příliš velký fanda fantasy. Čeká-li tedy někdo, že v této recenzi nalezne větší množství námitek vztažených vůči zpracování, tak se docela mylí.

Po příběhové stránce se výraznějších odchylek od knihy nedočkáme. Dvě věže totiž pěkně navazují na konec Společenstva Prstenu a velmi dobře popisují události, které předcházejí závěrečné finálové bitvě u Helmova žlebu. Frodo a jeho věrný sluha Sam putují napříč Středozemí a snaží se dostat svého cíle - zničit Prsten moci v Hoře osudu. Jejich cestu jim však nečekaně zkomplikuje náhle se zjevívíš Glum, chtějící získat nazpět svého miláčka. Elf Legolas (známý to lučičník s nekonečnou zásobou šípů) a trpaslík Gimli se naopak pokouší ve sprintérském tempu dohnat unikající tlupů skurutů se zajatou dvojicí hobitů. A zkušený hraničář Aragorn, který je rovněž doprovází, si pomalu, ale jistě klestí cestičku k vysněnému trůnu mirumilovného krále. Druhý díl Tolkienovy ságy je i protentokrát utnut v nejnevhodnější okamžik, resp. ve chvíli, kdy je divák neznalý knihy zaskočen náhlým koncem a v útrokách své mysli lituje tak „krátké“ stopáže (3 hodiny jsou strašně málo!) Vzhledem ke kvalitě Společenstva Prstenu bylo na devadesát devět procent jasné, že Dvě věže budou neméně vynikajícím filmovým zážitkem a tak se také stalo.

Zajímavý je také i způsob, jakým jsou Dvě věže prostřihávané. Peter Jackson pojal tříhodinovou výpravnou pohádku „seriálovým“ způsobem a původní Společenstvo Prstenu ponechal rozmetané do tří skupinek. Každé z nich vymezil na plátně určitý filmový prostor. Chvilí tedy sledujeme Pipina a Smíška, jak se snaží přimět Stromovouse do účasti v boji proti desetitisícům skřetů, o pár minutek později jsme svědky Frodova setkání s bratrem zesnulého Boromira a koneckonců nejčastěji náš zrak konzumuje scény se zbylými trojicí hrdinů. Místo se projevující stereotyp prostřednictvím těch či oněch scén je úspěšně kompenzován hned třemi trumfy, které ze Dvou věží činí mnohem temnější a akčnější pokračování. Tím prvním je efektně natočený souboj Balroga s Gandalfem, který

je po vzájemné výměně úderů završen vítězstvím sympatického vousatého čaroděje a jeho následnou korunovací do bílého řádu. Druhým aspektem, díky něhož si Dvě věže jistě vyslouží Oscara, kategorií trikových efektů, je počítačem ztvárněná postava Gluma. To, co programátoři dokázali, je přinejmenším hodné samostatného článku (Jen čtěte dál), neboť výsledek jejich několikaměsíční práce působí mnohem přirozeněji než v případě Final Fantasy. Glum na plátně předvádí úžasný herecký výkon a jakožto Prstenem rozpolcená osobnost vrhá stín i na svého „páneška“ Froda a jeho sluhu Sama. Poslední jistotou úspěchu je pak třicetiminutová bitva u Helmově žlebu, která je po vzoru celkového pojetí snímku prolínána s útokem entů na Železný pas. Jackson s výraznou pomocí počítačové trikové technologie rozehrává na plátně jeden z nejmasivnějších filmových útoků a k udržení řádně našponované nálady si vypomáhá pohledy z ptačí perspektivy, jež zachycují dunivý pochod Sarumanovy desetitisícové armády.

A jaké je resumé? Ptám se sám sebe, jestli je u takového titulu vůbec nezbytné. I když fantasy vůbec nepatří mezi mé oblíbené žánry, tak Peter Jackson zkrátka natočil dílo, které se výraznou měrou zapíše do dějin filmové kinematografie, jak už počítačovou grafikou nebo hereckými výkony a můžeme se jen těšit, čím nás oslní v Návratu krále.

Glum Alias Andy Serkis

Není tomu tak dlouho, co se jeden nejmenovaný herec nechal slyšet, že začíná mít vážné starosti o svůj „flek“. Ano, v době, kdy se ke slovu dostávají počítačem ztvárněné postavy, je třeba brát v potaz takovéto obavy, neboť např. Glum z druhého dílu Pána prstenů může leckoho zaskočit svým velmi realistickým zpracováním. Na druhou stranu bychom si měli být vědomi skutečnosti, že ani Sméagol by nevznikl bez výrazné pomoci lidí.

Je poměrně překvapující, že je Glum první svého druhu. Prvním skutečně hrajícím hercem. Vždyť se tento cíl nezdařil ani filmovému přepisu Final Fantasy - filmu, který nahradil lidské herce postavami stvořenými v útrobách supervýkonných počítačů! Jenomže... Když se na tomtéž place sejde Peter Jackson, dnes již proslulý režisér, lidé z novozélandské trikové společnosti Weta a mnohamiliónový rozpočet, proč právem neočekávat vysoké výsledky. Jeden z nejvýraznějších hrdinů kultovní knižní trilogie dal tvůrcům co proto. Samotní programátoři přiznávají, že jeho zplození bylo pro ně mnohem náročnější než realizace úchvatné bitvy v Helmově žlebu. A proto se není čemu divit, že jako vzor pro Prstenem rozpolcenou osobnost posloužil britský osmatřicetiletý herec Andy Serkis. Andy měl původně Gluma jen namluvit. Netrvalo však dlouho, aby Peter Jackson vyzoroval mezi ním a literárně vykreslenou postavou Sméagola pár společných rysů. Na základě jeho návrhu a Serkisova odkývnutí se tak

shakespearovský herec dostal do nepříliš vidané situace, kdy musel veškeré své scény „sjíždět“ natřikrát. Poprvé stanul po boku herců před kamerou, podruhé odříkal své repliky za snímacím přístrojem a potřetí se musel nasoukat do elastického kostýmu, aby mohly jeho pohyby vtisknout život sipajícímu Glumovi. Obzvláště třetí část byla pro

Serkise velice nepříjemná. Během postprodukce, kdy se stříhá natočený materiál, filtruje zvuk a implantují digitální triky, strávil většinu dne před bluescreenem, a oblečen v přiléhavé modré kombiněze opatřené desítkami speciálních bodů, umožnil pracovníkům společnosti Weta hladký průběh procesu nazývaného „motion-capturing“ (zachycování pohybů živé předlohy a jejich následné převádění do PC (podobně i jako ve hře MAFIA)).

Andy Serkis propůjčil Glumovi nejenom své pohyby a hlas, ale rovněž i základní proporce své tváře. S tímto návrhem nepřišel nikdo jiný než Peter Jackson a to v době, kdy tým animátorů pracoval na vzhledu Sméagola již několik měsíců. Odpor ze strany hlavního programátora byl v té chvíli marný. Hobit, jak je Jacksonovi přezdíváno, si stál pevně za svým a možná že právě tento postoj se stal

klíčovým prvkem tak skvělého výsledku. Jakmile byl Glum přenesen na filmový diapozitiv, postavil se Serkis tváří v tvář dalšímu přetěžkému úkolu. A to namluvení. Andymu bylo nadevše jasné, že byl měl jeho hlas vystihnout Sméagolovo utrpení a těžký vnitřní boj, který svádí v nitru svého zohaveného těla. Chraplavějšího a misty až uši rvoucího

výsledku dosáhl Serkis poměrně „snadno“. Každý den pravidelně popíjel zvláštní lubrikační nápoj vzniklý smícháním medu, citrónové šťávy a zázvorového piva.

Je tedy zřejmé, že má Serkis na výsledné Glumově podobě minimálně stejný podíl jako pracovníci společnosti Weta. Byl to koneckonců on, kdo vdechl rozštěpené postavě život, zasloužil si jejímu zhmotnění dva roky svého života a popřel názory, že počítačem ztvárnění herci nebudou moci nikdy věrohodně hrát...

Pozor soutěž!!!

A na závěr malá soutěž pro ty, co chcete něco vyhrát. Stačí mi jen říct, ze které hry jsou tyto dva

screenshotsy z počítačových her a výhra je vaše.

Křeček

INVEX

6. – 10. 10. 2003 se opět počítačovým nadšencům otevřely brány brněnského výstaviště. V době, kdy budete číst tento článek už INVEX proběhl a proto vám nabízním krátké preview a vlastně i review. Tento článek není čistokrevnou investigativní reportáží jako spíše sbírkou dojmů a postřehů z loňského INVEXU...

Nejdříve krátká suchá data:

Cena vstupenky: 500 – 100 Kč podle návštěvního dne.

Návštěvní hodiny: Brzo ráno až pozdě odpoledne J .

Počet vystavovatelů: Moc moc.

Pár rad na výstaviště (pro příští rok):

-Bacha na počasí!!! Může se rychle změnit.

-Vemte si s sebou dost (tím myslím dost peněz).

-Jídlo a pít se taky docela hodí.

-Můžete získat spoustu dobrých CD s dobrým freeware.
Stačí jen hledat.

-Do vlaku nebo autobusu si vezměte nějakou zábavu (mobil, karty, čtverečkové papír,...), jinak se budete nudit.

-Čím dřív před otevřením výstaviště se dostavíte, tím lépe pro Vás.

-Zjistěte si co chcete a kde, kdo a co vystavuje, jinak se brzo ztratíte.

Můj loňský INVEX s žáky 9.B:

Prošli jsme branou výstaviště. Ještě tu není moc lidí. Výstaviště se plní příchozími, většinou z řad studentů, kteří sem přijeli se školou. Dobrodružství začíná...

PAVILON D-veletrh lidských zdrojů. První pavilon, který jsem navštívil a první, kde mě "skoro" nic nezaujalo. SGP Systems představili novou verzi jejich "programovacího programu" Baltík 3.50, který kromě mnoha jiných vylepšení umí nahrávat program přímo na www stránku. Česká Pošta prezentovala svoji službu hybridní pošty. Zaujal mě iPOD na MP3 od firmy Macintosh, který se dá použít i pod Windows. Malý šedý elegán o kapacitách 5GB, 10GB a 20GB s velkým grafickým displejem si mě získal. "Děčko" jinak působilo hodně komerčně...

PAVILON A-Konica, Canon, Centorpen a další firmy sem přivezly množství tiskových technologií, kopírovacích a skenovacích zařízení, plotterů. Krom toho se tu objevilo několik programů na projektování ať už domů nebo součástek ve 3D od různých firem a také programy pro tvorbu profesionální grafiky (postrádal jsem přítomnost CorelDraw). Právě návštěvníci z firem si v "áčku" přišli na své.

PAVILON V-software, systémová integrace, počítačová literatura a multimédia. Tomuto pavilonu jednoznačně dominoval Microsoft a jeho stánek zaměřený na nové produkty řady XP (Windows XP, Office XP, Záznam zvuku XP...). Všechny nové funkce jste mohli vyzkoušet (pokud jste u počítače počkali tak hodinu) a kolem vás se stále točili lidé od Microsoftu schopní poradit. Jako hráče mě zaujala hratelná verze nové hry Age of Mythology, která vypadá už na pohled skvěle. Dalším velice navštěvovaným stánkem byl stánek firmy EXIMPO-výrobce médií CD-R, CD-RW, DVD-R, DVD-RW... Dlouhá řada čekajících zákazníků potvrzovala výhodnost cen (při koupi balíku CD stálo jedno 700MB CD asi 12 Kč, jedno 800 MB CD o korunu více). Ač to nebyl herní pavilon, TOP Distributor, hezky zastrčen v rohu pavilonu, prezentoval prodávanou hru Kdo chce bit milionáře. Ceny prodávaných her se pohybovaly kolem 300 Kč!(a to se vyplatí!) Další firmy jako Zoner (grafika) či Stromware (účetnictví) se různě "toulaly" po celém pavilonu... V jednom ze stánků probíhaly přednášky na téma "Tvorba v 3D programu Rhinoceros 1.0". Tady jsem zjistil, co ještě neumím a co zas ještě neumí přednášející...

PAVILON G-mobilní a datová komunikace. Co tu dělá rádio Krokodýl? Nebo spíš... Co je to rádio Krokodýl? A co tu dělá Sazka a její Keno? Z INVEXU se stává stále komerčnější záležitost. V tomto pavilonu jsem o mobil nezakopl, zato příslušenství mě doslova

zasypalo. Když už mi bylo špatně z barev stanu Českého Telecomu, přesunul jsem se k odborné počítačové literatuře Computer Pressu a dál k Vogel Publishing (vydavatel LEVELU, Chipu, PPK, ...).

PAVILON Z-datová komunikace, telekomunikace. Tady se objevil velký stánek mobilů Siemens, logo společnosti Alcatel a samozřejmě stánek všudypřítomné Nokie. Nic víc. Jedním slovem fiasko. Jediný operátor EuroTel přijel na INVEX i letos. V "zetku" jsem narazil na další stánek JRC.

PAVILON X-DVD Hall. Hned u vchodu si firma Škoda zaparkovala novou Škodu Superb. Byla vybavená DVD? Uvnitř na několika domácích kinech běžely filmy (Tomb Raider, Moulin Rouge) prezentující kvalitu obrazu i emotivního zvuku. (Mé sympatie si získal produkt firmy Pioneer.) Krom toho si návštěvníci mohli zakoupit doslova tuny filmů na DVD. Ovšem VHS jsou pořád levnější a filmy v DivXu drahým DVD určitě ještě nějakou dobu konkurovat budou.

PAVILON L-Game Hall. Sem mířily mé kroky celou výstavu. A bylo na co koukat. Už u vchodu se soutěžilo s EA o hry NHL2003. Uvnitř doslova dýchala hráčská atmosféra. Mnoho počítačů, na kterých jste si mohli vyzkoušet nové hry čekalo jen na vás. A co bylo ke hraní?

Flashpoint: Resistance, Warcraft 3 v češtině, The Sims: On Holiday, Emperor: Rise Of The Middle Kingdom, Another War, GTA3, Medieval: Total War, Siberia, Hitman 2, Rayman M, Etherlords, Icewind Dale, Necromania, S.W.I.N.E., Cultures 2 a dokonce i již zmiňovaná MAFIA. Ti, kteří zrovna nemohli nic hrát, na širokouhlé obrazovce od Cenegy sledovali trailery z očekávaných novinek. Mimo jiné mě Cenega namlasla na slibnou akci James Bond 007: Nightfire, na další pokračování legendární strategie C&C Generals, na budovatelskou strategii SimCity4, na další hru Harry Potter and Chambers Of Secret, na pokračování Need for Speed: Hot Pursuit 2 nebo na TimeSplitters 2. Překvapila mě prezentace her od LEGA, které by v budoucnu mohly zamíchat s pořadím tabulky nejlepších her. Samotný JoWood na INVEX přivezl dosud nikde neprezentované betaverze her Gothic 2 a Arx Fatalis.

V Game Hall pořádal časopis GameStar turnaje v Quake 3 Arena a v novém Unreal Tournament 2003 o Hercules 3D Prophet 9700 PRO. Během turnaje ukázaly Windows 98 svou kvalitu, když UT2003 během klání "shodily".

Tak moc se mi líbil loňský INVEX. Postřehů jsem si z něj odvezl spolu s tunami propagačních letáků. INVEX mě opět zaujal, opět mi připadal komerčnější než v minulých letech a opět byl o krůček horší. Bohužel. Přesto bylo na co koukat. Doufám, že příští rok

INVEX zapůsobí lépe než letos...

Procházím branou brněnského výstaviště. Konec INVEXU 2002. Odjíždíme zpět do Zábřeha.

Část informací převzata z gamesmagazínu *Bazooka*

From: Křeček

Stránka zábavy

O policajtech:

Víte, proč musí být tři policajti v autě ?
Jeden řídí, druhý se vykloní z okna a dělá houkačku a třetí se taky vykloní z okna, kroutí hlavou a současně křičí:
'Modrá - modrá - modrá ...'

Stojí chlapeček u studně a strašně naříká. Jde kolem policajt a zeptá se ho, proč pláče. 'Prosim, spadla mi tam matka.' Policajt vlezle do studně, prohledá, překope, proleze ji úplně celou, ale nic nenajde. Vyleze úplně zničený a říká: 'Tvoji matku jsem nikde nenašel.' 'A co teď udělám s tímto šroubkem?'

Jdou tři policajti za sebou a první kýchne. Druhý na to: 'Na zdraví !' Třetí neví o co jde, přesto řekne: 'Nalejte i mně.'

Dva policajti jdou po chodníku a vidí 5 korun a jeden říká druhému: 'Proč nesebereš těch 5 korun ?' 'Já se ti za 5 korun neohnu !' 'Ty blázne, vždyť s tím se dá telefonovat !' 'Tak to už je něco jiného !' Zvedne 5-ti korunu, přiloží si ji k uchu a křičí: 'Halóóó...'

Policajt hází do kopřiv papíry. Přejde k němu strážmistr a říká: 'Proč házíš ty papíry do kopřiv ?' 'Velitel mi nařídil, abych ty tajné dokumenty spálil ...'

Na rovném úseku sjel autobus do příkopu. 'Jak se to mohlo stát ?' ptá se policajt šoféra. 'Nemám tušení, zrovna jsem vzadu vybíral jízdné.'

Dva vtipy o tchýních:

'Nazdar, jak se máš ?' 'Akorát jdu z pohřbu své tchyně.' 'A proč jsi tak poškrábaný ?' 'Bránila se.'

Moje tchyně je poklad. Jen zakopat do země ...

Přejeme vám dobrou chuť!

Tak takhle kdysi chodily e-maily

A na závěr vtip měsíce:

"Ha ha,"zasmála se buchta a vyhnala tvaroh z podnájmu.

Křeček

Obsah čísla 155/15. ročník, které vyšlo 8.11 2003:

Ø Úvodem – str. 2	Rendy
Ø Slovo Degandavidy – str. 4	Stopař
Ø Bodové menu v listopadu – str. 5	Stopař
Ø Bodování kmene v říjnu 2003 – str. 6	Rakša + Rendy
Ø Pomoc klubovně – str. 7	Wablautanaga
Ø Oddílová schůzka - zahajovačka – str. 9	Stopař
Ø Zahajovačka měsíce listopadu – str. 9	Rendy
Ø Výprava do Sudkova 11.10.2003 – str. 10	Stopař
Ø Bitva u Kanawahy – str. 12	Michal
Ø Sovy – str. 13	Michal
Ø Družinová stránka – Káňata – str. 14	Mauglí
Ø Schůzky Koníků – str. 15	Cestovatel
Ø Mýty: Část třetí – str. 15	Cestovatel
Ø Osmisměrky – str. 16	Cestovatel
Ø Regata – str. 17	MIČKINIKWA
Ø VI. ročník uzlařské regaty – str. 18	MIČKINIKWA
Ø II. Narozeniny našich WWW stránek – str. 19	Stopař
Ø Co se děje ve vedení – str. 19	Stopař
Ø Plus a mínus – str. 20	MIČKINIKWA
Ø Hrdina kmene – str. 21	MIČKINIKWA
Ø Woodland warrior 1745 - 1795 – str. 22	Rendy
Ø Lesní válečník 1745 - 1795 – str. 23	Rendy
Ø Multikust – str. 24	Křeček
Ø Invex – str. 27	Křeček
Ø Stránka zábavy – str. 29	Křeček

Příští redakční rada	neděle 23. listopadu v 18.00
Uzávěrka příspěvků příštího čísla:	neděle 30. listopadu
Příští číslo vyjde:	6. prosince 2003

Březová kůra – časopis skautského oddílu TROJKA SHAWNEE Zábřeh
číslo 155, náklad 30 výtisků – vyšlo listopad 2003
redakce: Petr Fornůšek, Sudkov, MOBIL 608 159 945, NEMOBIL 583 437 317
Vladimír Pacholík, Zábřeh, MOBIL 605 301 871, NEMOBIL zrušen
trojka.shawnee@email.cz, fornusekp@email.cz
grafický návrh a úprava: Veronika Benková, Zábřeh
Vydáno pro vnitřní potřeby, neprošlo jazykovou úpravou!